

[Hartvig Frisch.]

Grad, at han bøjede af og stemmede i med selv, og hertil bidrog naturligvis ogsaa stærke Kræfter inden for hans eget Parti, som ikke undte Regeringen nogen Art af Medgang. Der kan nævnes hæderlige Undtagelser som de Konservatives Stilling over for Valutaloven, Toldloven, Retsplejeloven og Bankloven — og hvor meget der pusler i Øjeblikket, skal jeg ikke kunne udtale mig om, jeg kender ikke Sengehalmen saa nøje. Men i Hovedsagen er det gaaet med alle de Regeringsforslag, der tog Sigte paa de store økonomiske Spørgsmaal, saaledes, at de enten er blevet blankt afvist eller ændret til det ukendelige. Hvor klog en saadan Politik er, maa de to ærede Partier naturligvis selv om; jeg tror nu ikke, at den bestyrker deres Anseelse.

Men hvis man over for Regeringen vil sige, at den jo selv er gaaet med til Ændringer i sine Lovforslag, ja, saa er det sandt. Regeringen og Regeringspartierne har vist Forhandlingsvilje og ønsket positive Resultater. Vi erkender de forfatningsmæssige Hindringer, der endnu bestaar i dette Land for en økonomisk Politik efter rene og klare samfundsmæssige Linier, men vi har ikke af den Grund villet afstaa fra at gaa paa Realiteternes faste Jord. Hvor fristende det end har kunnet være at sige: Øje for Øje og Tand for Tand og besvare nej med nej i een Uendelighed, har Regeringspartierne afstaaet fra en saadan gold Politik og søgt at redde det positive, som dog var bedre end intet. Hellere staa paa Jorden og være med til at skabe Vilkaarene om end flyve til Vejrs i en tom Demonstrationspolitik. I al Politik vejer nu engang Handlingerne tungere end Ordene. I Modsætning hertil har det altid været et Særkende for de smaa Splittelsesparter her paa Rigsdagen, at de lever deres Liv et Sted oppe over Jorden, jeg kan maaske sige i Trætoppene ligesom det berømte Bandarfolk i Kiplings „Junglebog“. Deroppe hopper de omkring og kaster Pinde og Skaller ned i Hovedet paa os andre for ikke at tale om Dagsordener; deres ensete store Maal er, at der skal blive lagt Mærke til dem, og deri ligner de ogsaa Bandarfolket.

Da to af disse Grupper ved Samlingens Begyndelse sluttede sig sammen, og sendte en Repræsentant for Retsstaten ind i Finansudvalget, fik man det Indtryk, at dette Parti i hvert Fald nu vilde krybe ned paa Jorden og omsætte den luftige Agitation i Handlinger, men det eneste, der kom ud af et halvt Aars Arbejde, blev et Afslag paa to Kulturbevillinger paa i alt 6 000 Kr.

Hvad det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) selv har følt ved at sidde og bevilge, det har han ikke givet Udtryk for, men udefra set minder det nærmest om den hellige Antonius's Fristelser. Ved den samme Lejlighed og den samme Handel kom det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen ind i § 45-Udvalget. Partiet havde vist drømt om noget stort, men det gik det ærede Medlem aldedes som Ræven i Fabelen, der kom i Selskab med Tranerne. Disse sjældne Fugle i § 45-Udvalget spiser nemlig gennem Forholdstalsvalg, hvad det ærede Medlem ikke havde været helt klar over paa Forhaand.

Det frie Folkeparti har i det halve Aar, det har haft hele fem Mand her i Salen, vist sig saa optaget af Familien Thomsens Affærer, at det ganske har forplumret Udsigten til de reelle politiske Hensigter, som Partiet ellers maatte have haft paa Hjerte, og til denne Uvished bidrog det selvfølgelig ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen stadig holder en og samme Tale, som stammer fra 1933. Alt tyder paa, at der slet ingen Udviklingsmuligheder er, hvad man jo ogsaa saa ved det latterlige Ændringsforslag til Lockoutloven, som var en grov Karikatur af 1933; og den Kurs, som det ærede Medlem dør anbefalede, lader det til, at Hr. Jordanovre ved „Folket“ allerede vil baisse, idet han erklærer, at han sælger Sterling ud til Kurs 25, medens Folkepartiet havde forlangt Kurs 26.

Jeg vil herefter vende mig til det tredie Splittelsesparti, Det kommunistiske Parti, som siden den store Komintern-Kongres i Moskva 1935 er blevet forvandlet til Folkefronttilhængere. Springet fra marxistisk revolutionær Klassekamp til folkeligt demokratisk Frisind har været for brat til, at den nye Sminke har kunnet holde. Følgen er bare blevet, at selve Kommunistnavnet er kommet i den Grad i Miskredit, at Partiet nu søger at camouflere sit Navn i alle større Aktioner. Det gælder Kampagnen blandt de arbejdsløse, der camoufleres under det saakaldte Fællesudvalg, og det gælder Bestræbelserne i Fagforeningerne, hvor man jo nu har likvideret R. F. O.-Bevægelsen og søgt nye Straamænd, for slet ikke at tale om de mange Komiteer med alle mulige pæne Navne, alt sammen under det hemmelige Stikord „Danmark for Stalin“. Et helt nyt Træk af Det kommunistiske Partis Taktik her paa Rigsdagen har været dets højtaltende Agitation paa det udenrigspolitiske Felt. Det har udviklet sig saa vidt, at Partiet maa betegnes som det eneste virkelige Krigsparti her